

קיצור הדף היומי

יום חמישי, כ"ט בַּחֶשֶׁן תשפ"ב

ראש השנה • כו

מה שכשרים לדון אפי' שראו את הלבנה
אף שחלקו גבי סנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש,
לר"ט: מקצתן יעידו ומקצתן ידונו,
ולר"ע: כולן נחשבים עדים שראו, ואין עד נעשה דיין.
דרק בנפשות החמירו ד'ושפטו הערה, והצילו הערה'.
- וכיון שראו שהרג לא ימצאו לו זכות, משא"כ כאן

כל השופרות כשרים, חוץ משל פרה מפני שהוא קרן.
רפי יוסי: והלא כל השופרות נקראו קרן, ד'כמשך בקרן היובל'.

א. ורבנן: כל השופרות נקראו גם שופר וקרן,
ודפרה נקרא רק קרן ד'נכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו'.

ורבי יוסי: גם דפרה נקרא שופר, ד'ותטב לה' משור פר' משופר.
ב. עולא: **טעם רבנן** כשם שאין כה"ג נכנס ביוה"כ לעבוד
בפנים בבגדי זהב, **שאיין קטיגור** דבגדי זהב **נעשה סניגור**. וכן
שופר דפרה, והיינו שהחוטא לא יקריבו, או יתנאה בו בפנים
משא"כ בארון כפורת כף ומחתה ובגדי זהב בחוץ
ודם פר שמקריבו בפנים, - השתנה ולא ניכר,
ושופר אפי' דבחוץ - כיוון שלזכרון כבפנים דמי
ג. אב"י: **טעם רבנן**: 'שופר' ולא ב' או ג',

ולקרן פרה שיש גילדי נראים ככמה שופרות,
וטעם זה בנוסף לטעם דמשנה שהוא קרן,
ולרבי יוסי דשופר דמבחוץ אינו קטיגור ומחובר והוה שופר אחד
והך דקרן, כל השופרות גם נקראו קרן

- א. ר"ע: בערביא. קוראים לאיל יובל
ב. ר"ע: בגליא **לנדה** גלמודה - גמולה מבעלה.
ג. ר"ע: באפריקי **למעה** קשיטה, **נפק"מ** למאה קשיטה,
ד. רבי: בכרכי הים **למכירה** כירה. **ונפק"מ** 'אשר כריתו לוי'.
ה. רשב"ל: בתחום קן נשרייא **קרו לכלה** נינפי 'יפה נוף'
ו. **ולתרנגול** שכוי, 'או מי נתן לשכוי בינה'
ז. לוי שמע מפלוני: שפלוני **קבען** - גזלן, דהיקבע אדם אלהים וגו.
ח. אמתו של רבי לרבנן: שנכנסו בהפסקים,
עד מתי אתם נכנסין **סירוגין**,
ט. ולאחד שפיזר ירק, עד מתי אתה מפזר **חלוגלוגן**.
י. ולזה שמהפך בשערו, עד מתי אתה **מסלסל** בשערך
יא. ולחברתה קחי **טאטיתא** וטאטי הבית.
יב. טייעא לרבב"ח קח **יהביך** משא, זרוק על גמלי.

שופר של ר"ה של יעל, פשומ, ופיו מצופה זהב, וב' חצוצרות מהצדדין
שופר מאריך וחצוצרות מקצרות, שמצות היום בשופר.
ובתעניות בשל זכרים, כפופין ופיהן מצופה כסף, וב' חצוצרות כאמצע
שופר מקצר וחצוצרות מאריכות, שמצות היום בחצוצרות.
שוה היובל לר"ה לתקיעה ולברכות.
ר"י: בר"ה תוקעין בשל זכרים, וביוכלות בשל יעלים.

לת"ק: **בר"ה** כמה דפשיט דעתו עדיף, וכן ביו"כ גז"ש
בתעניות כמה דכייף דעתו עדיף, להיכר ששונה מר"ה.

לר"י **בר"ה** כמה דכייף דעתו עדיף
ביו"כ כמה דפשיט עדיף ולא קיבל לשילוח עבדים ולגז"ש,
ר"ל: פסק מצווה בר"ה וביו"כ בכפופין, ותעניות בפשוטין,
דס"ל בר"ה כר"י, וביו"כ כת"ק. [גז"ש מר"ה]

הדף היומי לעילוי נשמת: הר"ר מרדכי בן הר"ר אשר פלג זצוק"ל